

Sygn. akt I C 516/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2023 r. w G.

sprawy z powództwa **A. C.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda A. C. **22.198,40 złotych** (dwadzieścia dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt osiem złotych i czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty **21.069,40 złotych** (dwadzieścia jeden tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych i czterdzieści groszy) od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty **1.129 złotych** (jeden tysiąc sto dwadzieścia dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 listopada 2023 roku do dnia zapłaty

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda A. C. kwotę **5.525,04 złotych** (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia pięć złotych i cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

nakazuje ściągnąć od powoda A. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę **357,16 złotych** (trzysta pięćdziesiąt siedem złotych i szesnaście groszy) z tytułu nierozliczonych kosztów – wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę **4.107,33 złotych** (cztery tysiące sto siedem złotych i trzydzieści trzy grosze) z tytułu nierozliczonych kosztów – wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód A. C. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w G. domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty 22.906,03 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest właścicielem pojazdu M. (...) o numerach rejestracyjnych (...). W ramach eksploatacji jako konsument korzystał z usług serwisowych pozwanego, w tym w dniach 25 lipca 2018 roku i 24 stycznia 2019 roku. W dniu 21 czerwca 2019 roku powód oddał pozwanemu samochód w celu przeprowadzenia konserwacji elementów podwozia oraz wykonania lakierowania karoserii oraz wymiany przedniej szyby.

Pracownicy pozwanego nie dokonali prawidłowego zabezpieczenia elementów sąsiadujących, w związku z czym doszło do ich zabrudzenia, w szczególności szyb i uszczelek. Przy wymianie przedniej szyby doszło także do odkształcenia uszczelek.

Powód oparł się na sporządzonej następnie przez prywatnego rzeczoznawcę opinii co do prawidłowości wykonania usługi, który wyliczył szkodę powstałą na skutek nieprawidłowego wykonania na kwotę 21.272,03 złotych.

Do wad rzeczoznawca zaliczył: liczne odbarwienia lakieru, uszkodzenia detali tapicerki drzwi przednich lewych, trwałe odkształcenie uszczelek przedniej szyby, liczne przypadki marszczenia się lakieru, widoczne zarysowania karoserii pod powierzchnią lakieru, zanieczyszczenie przedniej szyby po pracach lakierniczych. Koszt poniesionej opinii to 500 złotych.

Pozwany został trzykrotnie wezwany do zapłaty, w tym dwukrotnie przez profesjonalnego pełnomocnika, w tym po raz drugi w dniu 1 lipca 2020 roku. Jako podstawę prawną roszczenia powód podał przepis art. 471 k.c., wskazując, że umowa zawarta między stronami miała charakter umowy o dzieło.

Na kwotę dochodzoną przez powoda składają się: kwota 21.272,03 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie zleconych napraw, kwota 500 zł jako koszt pomocy prawnej w pozasądowym dochodzeniu roszczenia, a także kwota 1.134 zł jako koszt pomocy prawnej w pozasądowym dochodzeniu roszczenia.

W oświadczeniu złożonym na rozprawie pełnomocnik powoda oświadczył, iż kwotę 21.272,03 złotych jako wartość dochodzonej szkody powód przyjął na podstawie opinii technicznej sporządzonej przez M. H. (1), wskazując, że obowiązek naprawy szkody odnosi do wad, które zostały wymienione w pozwie.

(pozew, k. 3-10; oświadczenie powoda na rozprawie, k. 179)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W pierwszej kolejności pozwany przyznał, iż w dniu 25 lipca 2018 roku wykonywał naprawę powypadkową pojazdu powoda. Przedmiotem naprawy były: porysowane błotniki przedni prawy i tylny prawy, drzwi przednie prawe i tylne prawe, pokrywa przednia, szyba czołowa ze śladami uderzenia, reflektor przedni prawy.

Naprawa została zakończona w dniu 31 sierpnia 2018 roku poza przednią szybą, która została zamontowana w dniu 28 czerwca 2019 roku. Powód zgłosił reklamację w dniu 20 września 2018 roku częściowo uwzględnioną przez pozwanego. Strony ustaliły, że naprawa strony nastąpi przy wymianie przedniej szyby. W dniu 24 stycznia 2019 roku powód zlecił pozwanemu kolejną naprawę powypadkową, która obejmowała naprawy blacharskie i lakiernicze maski silnika, błotnika przedniego lewego i prawego, obudowy lusterka lewego, drzwi przednich lewych, drzwi tylnych lewych, drzwi przednich prawych, płatu dachu i błotnika tylnego prawego. Naprawa powypadkowa miała być wykonana przy okazji wymiany szyby czołowej. Przy okazji wymiany szyby czołowej powód zlecił pozwanemu także usunięcie korozji oraz lakierowanie pokrywy tylnej i usunięcie korozji z drzwi. W ocenie pozwanego błędy w strukturze lakieru, tzw. wtrącenia, stanowią dopuszczalne efekty lakierowania renowacyjnego. Nadto, samochód powoda wyprodukowany w 2005 roku nosił ślady eksploatacji, elementy z tworzyw sztucznych w tym listwy zewnętrzne lub uszczelki w tym okresie ulegały odkształceniu, mogły być zastąpione nowymi, ale ubezpieczyciel przy likwidacji szkody tego nie uwzględnił.

Ponadto pozwany zakwestionował koszt prywatnej opinii rzeczoznawcy i przedprocesowej pomocy prawnej.

(odpowiedź na pozew, k. 99-104)

W toku sprawy powód rozszerzył powództwo, wnosząc dodatkowo o zapłatę kwoty 1.129 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wydania wyroku na podstawie kosztorysu naprawy zleconej w autoryzowanym serwisie obsługi, a polegającej na usunięciu wady w postaci popękania powłoki lakierowej pod klamką drzwi przednich prawych oraz

braku osłony płyty klamki zewnętrznej przedniej prawej. Na potwierdzenie kosztu naprawy dołączył fakturę z dnia 28 września 2020 roku.

(pismo procesowe powoda z dnia 14 czerwca 2021r., k. 186-187)

Pozwany zakwestionował rozszerzenie powództwa, wskazując, iż powód nie wykazał, aby pozwany nienależycie wykonał lakierowanie pod klamką drzwi przednich prawych, gdyż nie przedstawił żadnych dowodów na tę okoliczność. Nadto, nie wykazał, aby dołączona faktura dotyczyła kosztów związanych z lakierowaniem, albowiem odnosi się ona do elementów, które zostały zamontowane w serwisie pozwanego.

(pismo pozwanej z dnia 24 czerwca 2021r., k. 204)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. C. jest właścicielem samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: kopia dowodu rejestracyjnego, k. 14)

W dniu 25 lipca 2018 roku powód zlecił pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. naprawę ww. pojazdu, która miała obejmować prawą stronę pojazdu, szybę czołową, reflektor przedni prawy. Strony umówiły się, że dokończenie wymiany szyby czołowej nastąpi w dniu 17 czerwca 2019 roku.

(dowód: zlecenie naprawy z dnia 25 lipca 2018r., k. 43-44, 107-108)

W dniu 31 sierpnia 2018 roku powód odebrał samochód z warsztatu pozwanego, potwierdzając wykonanie zleconej usługi.

(dowód: potwierdzenie wydania pojazdu, k. 109)

Za naprawę pojazdu i lakierowanie pozwany wystawił w dniu 31 sierpnia 2018 roku fakturę na kwotę 11.646,31 zł.

(dowód: faktura nr (...), k. 112)

W dniu 20 września 2018 roku powód zgłosił pozwanemu reklamację, wskazując na wady naprawy w postaci m.in. zalakierowanego włosa na pokrywie silnika, nieprawidłowo zamontowanej uszczelki szyby drzwi przednich prawych (nastąpiło odkształcenie w przedniej części), zapylenia w dolnej części szyby drzwi przednich prawych, usterki w elemencie (...) silnik korektora położenia reflektora z prawej strony, zabrudzeń od palców listwy parapetowej drzwi przednich prawych, usterki maski silnika (przy stanie „otwarta” leży nierówno, z lewej strony niżej, z prawej wyżej).

(dowód: notatka zgłoszenia reklamacyjnego z dnia 20 września 2018r., k. 49, 114)

Pozwany częściowo uznał reklamację, w tym w zakresie dotyczącym lakierowania maski. Strony umówiły się, że naprawa nastąpi przy wymianie przedniej szyby.

(dowód: notatka zgłoszenia reklamacyjnego z dnia 20 września 2018r., k. 49, 114)

W dniu 2 stycznia 2019 roku powód zgłosił pozwanemu usterki w postaci braku wyregulowania wymienionych reflektorów oraz błędu w odczycie diagnostycznym, a w dniu 9 stycznia 2019 roku ponowny błąd dotyczący lampy prawej. W dniu 17 stycznia 2019 roku powód odebrał pojazd z warsztatu, potwierdzając wykonanie zleconej usługi.

(dowód: zlecenie naprawy pojazdu z dnia 2 stycznia 2019 roku, k. 115-116, zlecenie naprawy pojazdu z dnia 9 stycznia 2019 roku, k. 117-118, potwierdzenie wydania pojazdu, k. 119)

W dniu 24 stycznia 2019 roku powód zlecił pozwanemu kolejną naprawę powypadkową obejmującą naprawy blacharskie i lakiernicze maski silnika, błotnika lewego, drzwi przednich prawych, płatu dachu i błotnika tylnego prawego, powstałe po uderzeniu lodu z budy ciężarówki na obwodnicy.

(dowód: zlecenie naprawy z dnia 24 stycznia 2019r., k. 45-46, k. 120-121)

W dniu 21 czerwca 2019 roku powód dostarczył pozwanemu samochód w celu naprawy szyby czołowej. Przy okazji powód zlecił pozwanemu także usunięcie korozji oraz lakierowanie pokrywy tylnej i usunięcie korozji z dolnej części drzwi (4 sztuki drzwi). W zleceniu zapisano, że lakierowanie pokrywy tylnej będzie bezpłatne w ramach reklamacji maski. Szyba czołowa została wymieniona w dniu 28 czerwca 2019 roku.

(dowód: zlecenie naprawy z dnia 21 czerwca 2019r., k. 47-48, 144-145)

Za wymianę szyby czołowej pozwany wystawił w dniu 28 czerwca 2019r. fakturę na kwotę 3.609,35 zł.

(dowód: faktura nr (...), k. 113)

Strony umówiły się, że w ramach rekompensaty za nienależycie wykonaną naprawę lakierniczą pokrywy komory silnika, dokonają naprawy lakierniczej klapy tylnej, która była częścią używaną i dostarczoną przez powoda.

(dowód: przesłuchanie powoda A. C., płyta CD k. 184)

Demontaż, montaż oraz lakierowanie pokrywy tylnej bagażnika pozwany wykonał nieodpłatnie w ramach uwzględnienia reklamacji za lakierowanie pokrywy silnika.

(dowód: zeznania świadka S. K., płyta CD k. 184, wydruk korespondencji e – mailowej stron, k. 55-58, 141-143)

W dniu 31 lipca 2019 roku pozwany wystawił powodowi fakturę za naprawę blacharską i lakierniczą ww. pojazdu na kwotę 5.479,99 zł oraz 41,18 zł.

(dowód: faktura nr (...), k. 122, faktura nr (...), k. 145)

Powód odebrał pojazd z warsztatu w dniu 2 sierpnia 2019 roku, potwierdzając wykonanie zleconej usługi.

(dowód: potwierdzenie wydania pojazdu, k. 124, 146)

Już przy odbiorze samochodu w dniu 2 sierpnia 2019r. powód stwierdził m.in. uszkodzenie rączki uchwytu tapicerki drzwi przednich lewych, wadę zamka drzwi przednich prawych polegającą na tym, że nie działa prawidłowo (rygiel górny zamka zapada się zbyt nisko i nie podnosi do końca). Nadto, zauważono wtrącenie na drzwiach przednich lewych przy lusterku i na obudowie lusterka.

(dowód: notatka zgłoszenia reklamacyjnego, k. 50, 147)

Pojazd powoda został poddany lakierowaniu w całości, przy czym lakierowanie poszczególnych elementów nie zostało wykonane jednocześnie. Przy wykonywaniu jednego zlecenia zostały polakierowane błotniki i pokrywa silnika, przy innym dach, a przy kolejnym drzwi i pokrywa bagażnika. Jedyną częścią nielakierowaną był zderzak tylny. W trakcie prac lakierniczych doszło do okaleczenia tapicerki pojazdu.

(dowód: zeznania świadka J. G., płyta CD k. 184, częściowo zeznania świadka S. K., płyta CD k. 184)

W ramach rekompensaty za uszkodzenie tapicerki pozwany polakierował dodatkowo listwę podłogową drzwi prawych i lewych.

(dowód: zeznania świadka J. G., płyta CD k. 184)

Pismem z dnia 21 listopada 2019 roku powód wezwał pozwaną do naprawy usterek w postaci: zapylenia lakierem przedniej szyby, wszystkich uszczelek (na skutek nieodpowiedniego zabezpieczenia karoserii przed malowaniem), polakierniczych błędów wnętrza drzwi, nierównego pokrycia strumieniem lakieru bazowego maski silnika, tylnej kłapy, dachu, pokrycia lakierem zaprawkowym słupków, nieodpowiedniego umieszczenia uszczelek, przetarcia drzwi od strony kierowcy, zacieku słupków od strony pasażera, załamania lakieru na drzwiach na wysokości listwy, nierównego rozłożenia lakieru na lusterku, uszkodzeniu bazy i położeniu klar na trójkącie przy lusterku, niestarannym położeniu bazy i braku klaru na wnęce tylnej szyby, braku lakieru bezbarwnego w górnej części klapki wlewu paliwa, uszkodzenia plastikowej części w obrębie tablicy rejestracyjnej, występowania tzw. „syfków” w powłoce lakierniczej, niewykonania podświetlenia klamki drzwi prawych tylnych - w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 grudnia 2019 roku. Wezwanie zostało doręczone pozwanemu w dniu 27 listopada 2019 roku.

Wcześniej, w dniu 19 listopada 2019 roku powód wysłał do pozwanego e – maila, w którym także wezwał do usunięcia ww. usterek. W odpowiedzi, w dniu 22 listopada 2019 roku pozwany potwierdził wpłynięcie reklamacji. Prowadzona w okresie późniejszym korespondencja e – mailowa oraz wymiana pism nie doprowadziła do osiągnięcia przez strony porozumienia.

(dowód: pismo powoda z dnia 21 listopada 2019r., k. 51-52 wraz z dowodem nadania, k. 53 i dowodem doręczenia, k. 54, wydruk korespondencji e – mailowej, k. 59-70, 150-152, pismo powoda z dnia 2 stycznia 2020r., k. 153-154, pismo pozwanego z dnia 24 stycznia 2020r., k. 155-156)

Pismem z dnia 4 lutego 2020 roku powód wezwał pozwanego do naprawienia szkody w wyniku nienależytego wykonania zobowiązania poprzez zapłatę kwoty 22.000 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Przedmiotowe pismo zostało pozwanemu doręczone w dniu 6 lutego 2020 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 4 lutego 2020r., k. 74-75 wraz z dowodem doręczenia, k. 76 oraz dowodem doręczenia, k. 77)

Następnie, pismem z dnia 1 lipca 2020 roku pełnomocnik powoda – adwokat M. D. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 22.906,03 zł w terminie 7 dni od otrzymania pisma. W wezwaniu pełnomocnik powoda wskazała, że na żadaną kwotę składają się następujące składniki: koszt naprawy szkody powstałej w pojeździe w wysokości 21.272,03 zł, koszt opinii technicznej w kwocie 500 zł oraz koszt obsługi prawnej w wysokości 1.134 zł. Wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 3 lipca 2020 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 1 lipca 2020r., k. 78-80 wraz z dowodem nadania, k. 81 oraz wydrukiem z portalu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej S.A., k. 82)

W dniu 12 sierpnia 2020 roku powód zlecił (...) sp. z o.o. naprawę uszkodzeń w postaci popękania powłoki lakierowej pod klamką drzwi przednich prawych oraz braku osłony płyty klamki zewnętrznej przedniej prawej. Za naprawę ww. usterek powód zapłacił kwotę 1.129 zł.

(dowód: faktura nr (...), k. 188, notatka z dnia 13 sierpnia 2020r., k. 189)

W maju 2020 roku powód zlecił rzeczoznawcy samochodowemu M. H. (1) sporządzenie opinii technicznej w celu weryfikacji jakości przeprowadzonej naprawy pojazdu. W wykonanej po oględzinach pojazdu opinii technicznej rzeczoznawca stwierdził, że wartość grubości powłoki lakierowej wskazuje na lakierowanie renowacyjne całego nadwozia, a także że powłoka lakiernicza pod względem zużycia reprezentuje się w bardzo dobrym stanie, nie stwierdzono uszkodzeń eksploatacyjnych w postaci zarysowań, otarć, korozji. Nadto, w opinii rzeczoznawca wskazał prawdopodobne przyczyny stwierdzonych wad powłoki lakierniczej. Zdaniem rzeczoznawcy zakres prac lakierniczych obejmował całe nadwozie, oprócz zderzaków. Rzeczoznawca sporządził także dwie kalkulacje kosztu naprawy, przy czym w ostatecznej kalkulacji wskazał koszt naprawy przy stawkach za prace blacharskie i lakiernicze za rbg w wysokości 141/159 na kwotę 21.272,03 złotych. Przy wyliczeniu ww. stawek rzeczoznawca oparł się na stawkach

warsztatów I kategorii z roku 2016 (...) Izby Rzemieślniczej. Za wykonanie opinii rzeczoznawca wystawił rachunek na kwotę 500 zł.

(dowód: opinia techniczna M. H. (1), k. 15-41, rachunek nr (...), k. 42, kalkulacja naprawy, k. 193-197, zeznania świadka M. H. (1), płyta CD k. 184)

Powód poniósł koszty usługi prawnej na rzecz adwokata M. D. w kwocie 1.134 zł. Powyższa kwota została zapłacona przez powoda gotówką.

(dowód: faktura nr (...), k. 83)

W związku z nienależytym wykonaniem przez pozwanego powierzonych mu przez powoda prac lakierniczych powstały wady takich elementów jak: błotnik przedni lewy, drzwi przednie lewe, lusterko zewnętrzne lewe, drzwi tylne lewe, lewa wnęka drzwi tylnych, błotnik tylny prawy, pokrywa wlewu paliwa, drzwi tylne prawe, drzwi przednie prawe, błotnik przedni prawy, lusterko zewnętrzne prawe, dach, uszczelka prawa szyby czołowej, uszczelka drzwi przednich lewych, tapicerka drzwi przednich lewych, uszczelka drzwi tylnych lewych, uszczelka drzwi przednich prawych, uszczelka drzwi tylnych prawych, prowadnica szyby drzwi przednich lewych, pokrywa silnika, płytka klamki zewnętrznej przedniej lewej.

Wymienione wady lakiernicze powstały wskutek niedokładnego oczyszczenia powierzchni, zabrudzenia narzędzi wykorzystanych w procesie lakierowania, zanieczyszczenia komory lakierniczej, nałożenia zbyt dużej ilości lakieru, nieodpowiednio dobranego ciśnienia natrysku materiału lakierniczego, nieodpowiednio dobranej dyszy pistoletu, nieodpowiedniej metodologii natrysku, nieodpowiednio dobranego czasu do schnięcia poszczególnych warstw lakieru itd. Do wymiany kwalifikują się następujące elementy: uszczelki, tapicerka, płytka klamki zewnętrznej oraz osłona ozdobna. Koszt naprawy brutto wynosi 20.569,40 złotych. Koszty wskazane w załączonym rachunku nr (...) mieszczą się w granicach stawek rynkowych.

Natomiast, związku z prowadzonymi przez pozwanego pracami lakierniczymi oraz czynnościami naprawczymi nie pozostawały następujące uszkodzenia: zarysowana ściana tylna lewa, zarysowane drzwi tylne lewe, zarysowany po całej długości zderzak tylny. Nieprawidłowy montaż uszczelki szyby czołowej nie stanowił zagrożenia dla użytkownika pojazdu podczas jego zwykłej eksploatacji (może wyłącznie powodować przeciekanie wody za wewnętrzną stronę szyby czołowej w trakcie intensywnego deszczu). Brak podstaw do wymiany uszczelki szyby czołowej.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej D. F., k. 214-278 wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi, k. 317-358, 373-380, 425-448, 475-488 oraz ustną opinią uzupełniającą, płyta CD k. 532)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodu z zeznań świadków M. H. (1), J. G. i S. K., dowodu z przesłuchania powoda, a także dowodu z opinii biegłego sądowego.

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności wymienionych powyżej dowodów z dokumentów prywatnych. Podkreślić należy, iż przedstawione przez strony dokumenty nie noszą żadnych znamion podrobienia, przerobienia ani żadnej innej ingerencji. Poza tym żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane bądź wskazane jako wystawcy ww. dokumentów nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Tym samym, w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd uznał, że przedstawiają one faktyczny zakres czynności zleconych pozwanemu w ramach zawartej umowy o dzieło, a także faktyczny sposób realizacji umowy oraz przebieg korespondencji stron związanej z reklamowaniem przez powoda nienależytego wykonania zobowiązania.

W części ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł na dowodzie z zeznań świadków oraz powoda. Zeznania świadka M. H. (1) dotyczyły okoliczności związanych z wykonaniem przez niego opinii technicznej na zlecenie powoda, w tym w szczególności stwierdzonych przez świadka wad prac lakierniczych wykonanych przez pozwanego oraz

mechanizmu ich powstania. Zważyć należy, iż ustalenia rzeczoznawcy samochodowego, któremu powód powierzył sporządzenie opinii technicznej na etapie przedsądowym, w znacznym stopniu pokrywają się z ustaleniami biegłego sądowego. Należało jednak mieć na względzie, że rzeczoznawca nie dokonywał żadnych ustaleń w przedmiocie związku stwierdzonych wad z czynnościami wykonanymi przez pracowników pozwanego. Jeśli natomiast chodzi o zeznania świadka J. G., to potwierdził on, że prace lakiernicze obejmowały niemal cały pojazd (z wyłączeniem zderzaka tylnego) i zostały wykonane w trzech etapach. Podkreślić należy, że w powyższym zakresie zeznania świadka korelują z treścią korespondencji stron prowadzonej za pomocą poczty elektronicznej, a także treścią dokumentów w postaci zleceń naprawy. Nadto, świadek przyznał, że w trakcie prac doszło do uszkodzenia tapicerki. Z kolei, świadek S. K. zeznał, że wymiana i lakierowanie pokrywy bagażnika zostały wykonane przez pozwanego nieodpłatnie, co koreluje z zeznaniami powoda. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda odnośnie przebiegu reklamowania wad, a także istnienia części wad w zakresie w jakim korelują z treścią opinii biegłego. Natomiast za gołosłowne Sąd uznał zeznania powoda, iż przedmiotem lakierowania miała być także wewnętrzna część pokrywy bagażnika. Nie przedstawiono bowiem żadnego wiarygodnego dowodu, że powód zlecił odpłatnie lakierowanie tego elementu.

Ostatecznie, po złożeniu opinii uzupełniających, za wiarygodny i przydatny do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dowód należało uznać opinię złożoną przez biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej D. F.. Zdaniem Sądu opinia ta została sporządzona rzetelnie i fachowo, z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego, w tym po przeprowadzeniu oględzin pojazdu. Ostatecznie przedstawione przez biegłego wnioski odnośnie istnienia wad prac lakierniczych i naprawczych, mechanizmu ich powstania, ich związku z wykonywanymi przez pozwanego pracami w ramach zlecenia udzielonego przez powoda, a także kosztu niezbędnego do usunięcia wad należało uznać za jednoznaczne i nie budzące wątpliwości w świetle zasad logiki czy wiedzy powszechnej. W licznych opiniach uzupełniających biegły także w sposób rzeczowy, logiczny i przekonujący odniósł się do wszystkich zarzutów zgłoszonych przez strony i tym samym obronił swoją opinię.

Przechodząc do kwestii merytorycznych, należy wskazać, że powód dochodził w niniejszym procesie zapłaty odszkodowania w kwocie 21.272,03 zł z tytułu nienależytego wykonania przez pozwanego umowy o dzieło, której przedmiotem było wykonanie prac lakierniczych stanowiącego własność powoda samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Nadto, powód domagał się zwrotu wydatków związanych z dochodzeniem roszczeń, w tym kosztu opinii technicznej w kwocie 500 zł oraz kosztów pomocy prawnej w kwocie 1.134 zł. Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Podkreślić należy, iż przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z kontraktu jest: nienależyte wykonanie zobowiązania (lub nie wykonanie zobowiązania), szkoda i związek przyczynowy między nienależytym wykonaniem zobowiązania (lub nie wykonaniem zobowiązania) a szkodą (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 marca 2021r., I ACa 588/19, L.). Ciężar dowodu w zakresie podstawowych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej ciąży na wierzycielu zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6 k.c. (zob. M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz. Art. 353–626. Wyd. 3, Warszawa 2022). W ocenie Sądu w niniejszym postępowaniu powód w przeważającym zakresie sprostał ciężarowi dowodu i wykazał ww. przesłanki odpowiedzialności kontraktowej pozwanego.

Zważyć należy, iż kwota odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania powierzonych pozwanemu prac lakierniczych i naprawczych została przyjęta przez powoda na podstawie opinii technicznej sporządzonej przez rzeczoznawcę M. H. (1), któremu powód powierzył weryfikację jakości przeprowadzonej naprawy pojazdu. Podkreślić jednak należy, iż rzeczoznawca nie dokonywał żadnych ustaleń w przedmiocie związku między poszczególnymi wadami a czynnościami wykonanymi przez pracowników pozwanego, a skupił się jedynie na stwierdzeniu wad prac lakierniczych. Z tego względu, opinia techniczna sporządzona przez świadka M. H. (1) nie mogła stanowić miarodajnego środka dowodowego do ustalenia zakresu i wysokości poniesionej przez powoda szkody z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania. Przed poczynieniem ustaleń co do należytego wykonania zobowiązania, w pierwszej kolejności należało ustalić zakres powierzonych pozwanemu czynności w ramach zawartej umowy. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że strony nie zawarły jednej konkretnej umowy, lecz powód kilkakrotnie

powierzał pozwanemu wykonanie prac lakierniczych a także innych prac naprawczych, także w ramach reklamacji prac wykonanych poprzednio. Pierwsze zlecenie naprawy zostało powierzone pozwanemu w dniu 25 lipca 2018 roku. Z przedstawionego dokumentu zlecenia wynika, że naprawie miała podlegać prawa strona pojazdu, reflektor przedni prawy, które miały zostać uszkodzone w wyniku aktu wandalizmu. Pozwany wskazywał, że uszkodzenia obejmowały porysowane błotniki przedni prawy i tylny prawy, drzwi przednie prawe i tylne, pokrywę przednią silnika, szybę czołową noszącą ślady uderzenia, a także reflektor przedni prawy. Naprawa, poza wymianą szyby czołowej (która miała zostać wykonana w terminie późniejszym), została zrealizowana do dnia 31 sierpnia 2018 roku. W dniu 20 września 2018 roku powód zgłosił reklamację, wskazując na wady naprawy w postaci m.in. zalakierowanego włosa na pokrywie silnika, nieprawidłowo zamontowanej uszczelki szyby drzwi przednich prawych, zapylenia w dolnej części szyby drzwi przednich prawych, zabrudzeń od palców listwy parapetowej drzwi przednich prawych. Pozwany częściowo uznał reklamację, w tym w zakresie dotyczącym lakierowania maski, a strony umówiły się że naprawa nastąpi przy wymianie przedniej szyby. W dniu 24 stycznia 2019 roku powód zlecił pozwanemu następną naprawę powypadkową obejmującą naprawy blacharskie i lakiernicze maski silnika, błotnika lewego, drzwi przednich prawych, płatu dachu i błotnika tylnego prawego. W dniu 21 czerwca 2019 roku powód dostarczył pojazd pozwanemu celem wcześniej umówionej wymiany szyby czołowej. Przy okazji powód zlecił pozwanemu także usunięcie korozji oraz lakierowanie pokrywy tylnej i usunięcie korozji z dolnej części wszystkich drzwi (4 sztuki). W zleceniu zapisano, że lakierowanie pokrywy tylnej odbędzie się bezpłatnie w ramach reklamacji maski. Szyba czołowa została wymieniona w dniu 28 czerwca 2019 roku. Pojazd został przez powoda odebrany w dniu 2 sierpnia 2019 roku. Przy odbiorze powód stwierdził m.in. uszkodzenie rączki uchwytu tapicerki drzwi przednich lewych oraz zamka drzwi przednich prawych. Przy ustaleniu zakresu naprawy istotne były zeznania świadków. J. G. zeznał, że pojazd powoda został poddany lakierowaniu w całości, przy czym lakierowanie poszczególnych nie zostało wykonane jednocześnie, lecz odbywało się w trzech etapach. Przy wykonywaniu jednego zlecenia zostały polakierowane błotniki i pokrywa silnika, przy innym dach, a przy kolejnym drzwi i pokrywa bagażnika. Według świadka jedyną częścią nielakierowaną był zderzak tylny. Pozwany nie kwestionował także tego, że w trakcie prac lakierniczych doszło do uszkodzenia tapicerki pojazdu. W świetle zebranego materiału dowodowego należało uznać, że umowa bez wątpliwości obejmowała lakierowanie prawie całego samochodu (bez zderzaka tylnego). Zdaniem Sądu nie wykazano również, aby przedmiotem lakierowania była wewnętrzna część pokrywy bagażnika. Poza zeznaniami powoda, nie przedstawiono na tę okoliczność żadnych wiarygodnych dowodów (np. nie potwierdzili tego świadkowie), a pozwany zaprzeczył, aby powód zlecił mu tę usługę.

Przesądziwszy zakres powierzonych pozwanemu prac, w dalszej kolejności należało ustalić, czy pozwany wykonał prace objęte umową w sposób należyty. Podkreślić należy, że nienależyte wykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 471 k.c. ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany (zob. wyrok SA w Łodzi z 16 kwietnia 2014r., I ACa 1231/13, L.; wyrok SA w Warszawie z 19 lutego 2016r., I ACa 715/15, L.; wyrok SA w Białymstoku z 20 września 2017r., I ACa 254/17, L.). Jak wskazuje się w doktrynie najogólniej przyjmuje się, że wadliwe wykonanie zobowiązania można rozpatrywać w kontekście rozbieżności pomiędzy faktycznie zaistniałym stanem rzeczy a treścią zobowiązania w kontekście takich elementów, jak zachowanie terminu, miejsca, sposobu, czy też jakości – rozumianych w szerokim znaczeniu (zob. M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz. Art. 353–626. Wyd. 3, Warszawa 2022). W odniesieniu do pozwanego będącego autoryzowaną stacją obsługi, a więc profesjonalistą, należy stosować wyższe standardy jakości wynikające z zawodowego charakteru jego działalności. Zgodnie bowiem z art. 355 § 2 k.c. należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. W niniejszej sprawie ustalenia faktyczne odnośnie jakości wykonanych przez pozwanego prac Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego. Zważyć należy, iż w przedstawionej opinii biegły D. F. potwierdził występowanie większości wad wskazanych w opinii technicznej wykonanej przez M. H. (1) (jak wskazano powyżej – będącej podstawą sformułowania żądania pozwu), a także związek stwierdzonych wad z nienależytym wykonaniem zobowiązania. W świetle opinii biegłego nie budziło żadnych wątpliwości, że w sposób nienależyty zostały wykonane prace związane z lakierowaniem takich elementów pojazdu jak: błotnik przedni lewy, lusterko zewnętrzne lewe (podkreślić należy, że wtrącenie na drzwiach PL przy lusterku i na obudowie lusterka wskazano już w notatce reklamacyjnej z dnia 2 sierpnia 2019r.), drzwi przednie lewe, drzwi tylne lewe, błotnik tylny prawy, drzwi tylne prawe, drzwi przednie

prawe, błotnik przedni prawy, pokrywa silnika, uszczelek: drzwi przednich lewych, drzwi tylnych lewych, drzwi przednich prawych oraz drzwi tylnych prawych, prowadnica szyby drzwi przednich lewych, płat dachu. Jak wyjaśnił biegły D. F. wymienione powyżej wady lakiernicze powstały wskutek niedokładnego oczyszczenia powierzchni, zabrudzenia narzędzi wykorzystanych w procesie lakierowania, zanieczyszczenia komory lakierniczej, nałożenia zbyt dużej ilości lakieru, nieodpowiednio dobranego ciśnienia natrysku materiału lakierniczego, nieodpowiednio dobranej dyszy pistoletu, nieodpowiednio dobranej metodologii natrysku do rodzaju i wielkości lakierowanej powierzchni, nieodpowiednio dobranego czasu do schnięcia poszczególnych warstw lakieru, nieodpowiednio przygotowanej powierzchni lakierowej, braku oczyszczenia powierzchni lakierowej, niestarannej aplikacji powłoki lakierowej (np. poprzez pośpiech), nieodpowiednie wymieszanie utwardzacza lakieru, nieodpowiednie szlifowanie nawierzchni lakieru, nieodpowiednią lepkość lakieru poprzez stosowanie lakieru słabej jakości bądź poprzez nieodpowiednie ciśnienie powietrza podczas lakierowania, zbyt niską temperaturę w komorze lakierniczej lub elementów lakierowanych, nieodpowiednie oklejenie elementów lakierowanych, nierównomierne nakładanie warstw lakieru, nieodpowiedni dobór rozcieńczalnika. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości związek przyczynowy wymienionych powyżej wad z nienależytym prowadzeniem prac przez pozwanego.

Zważyć należy, iż w odniesieniu do części wad stwierdzonych przez biegłego, strona pozwana wniosła zarzuty odnośnie ich związku z wykonywanym zleceniem. Wśród takich wad pozwany wymienił okaleczenie detali osłony tapicerki drzwi przednich lewych, podnosząc, że nie powstało ono w serwisie pozwanego i nie było przedmiotem reklamacji (zdaniem pozwanego powód reklamował inną część tapicerki, którą samodzielnie naprawił, a pozwany w ramach rekompensaty dokonał bezpłatnego lakierowania poszycia progu). W świetle zebranego materiału dowodowego zarzut pozwanego należało uznać za nieuzasadniony. Jak wynika z zeznań świadka J. G. powód zgłaszał uszkodzenie tapicerki, a pozwany na etapie przedprocesowym nie kwestionował tego, że mogło ono powstać w jego serwisie. Świadek stwierdził nawet, że pozwany wyrażał gotowość usunięcia uszkodzenia. Ponadto, należy zauważyć, że w notatce zgłoszenia reklamacyjnego wskazano, że klient stwierdził uszkodzenie rączki uchwyty tapicerki drzwi przednich lewych, którego nie było podczas oddania pojazdu do naprawy. Jak natomiast wyjaśnił biegły na rozprawie przedmiotowe uszkodzenie mogło powstać tylko w trakcie demontażu i przy czynnościach lakierniczych i w zasadzie nie mogło powstać na skutek zwykłej eksploatacji pojazdu. Jednocześnie, biegły stwierdził, że technologia producenta nie przewiduje naprawy tego elementu, a jedynie jego wymianę. Kolejny zarzut pozwanego dotyczył lakierowania wewnętrznej strony wlewu paliwa. Pozwany twierdził, że element ten nie był lakierowany od wewnętrznej strony, a jedynie wierzchnio. Zarzut był bezzasadny, gdyż jak wyraźnie wskazał biegły na rozprawie, uwzględnione przez niego w opinii zostało tylko lakierowanie wierzchnie, a więc takie, jakie faktycznie zostało wykonane przez pozwanego. Zważyć także należy, iż pozwany kwestionował konieczność wymiany uszczelek drzwi, deklarując możliwość usunięcia zabrudzeń, jednak jak wynika z opinii biegłego technologia naprawy nie przewiduje naprawy tych elementów. W związku z tym należało uwzględnić wymianę zabrudzonych uszczelek zarówno drzwi tylnych jak i przednich na nowe. Z kolei, odnośnie zarzutu dotyczącego zabrudzenia prowadnicy szyby przednich drzwi lewych, to jak wyjaśnił biegły zabrudzenie to niewątpliwie powstało w wyniku prac lakierniczych realizowanych u pozwanego, albowiem wskazuje na to wykazany w trakcie oględzin nalot materiału lakierniczego na ww. prowadnicę. Spór pomiędzy stronami dotyczył również kwestii uszkodzeń powłoki lakierniczej na wewnętrznej stronie pokrywy bagażnika. W opinii technicznej wykonanej przez rzeczoznawcę M. H. (1) zarysowania powłoki lakierniczej wewnętrznej strony bagażnika zostały uwzględnione (str. 7 opinii), lecz pozwany podnosił, że naprawiał wyłącznie poszycie pokrywy, z tym zastrzeżeniem, że powód płacił tylko za naprawę blacharską (usunięcie wgnieceń poszycia), zaś lakierowanie wykonano nieodpłatnie. Pozwany wskazał też, że nie ingerował w konstrukcję pokrywy tylnej, która była elementem używanym i zakupionym przez powoda z rynku wtórnego. W ocenie Sądu brak było podstaw do uwzględnienia lakierowania części wewnętrznych bagażnika. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów, które potwierdzałyby, że strony umówiły się na lakierowanie tego elementu i pozwany ten element polakierował. W szczególności nie potwierdzają tego zeznania świadków. Biegły uwzględnił jedynie lakierowanie wierzchnie pokrywy bagażnika.

Zdaniem Sądu na uwzględnienie zasługiwało również roszczenie zgłoszone w piśmie z dnia 14 czerwca 2021 roku, a dotyczące kosztów usunięcia wady w postaci popękania powłoki lakierowej pod klamką drzwi przednich prawych oraz braku osłony płyty klamki zewnętrznej przedniej prawej. Ostatecznie biegły wyjaśnił, że mimo iż w opinii mowa była o

klamce drzwi przednich lewych, to wszystkie jego uwagi zawarte w opinii dotyczyły klamki drzwi przednich prawych. Z opinii biegłego wynika, że ww. element posiada zabrudzenia lakiernicze, które świadczą o jego demontażu w czasie lakierowania, zaś płytki klamki zewnętrznej przedniej prawej posiada urwane mocowanie prawdopodobnie w czasie demontażu w celu realizacji lakierowania. Biegły potwierdził również, że poniesiony przez powoda koszt usunięcia ww. wady stwierdzony fakturą nr (...) z dnia 12 sierpnia 2020 roku odpowiada kosztom rynkowym. Koszt ten nie został uwzględniony w sporządzonej przez biegłego kalkulacji, toteż należało o niego powiększyć wskazany w kalkulacji koszt naprawy.

W świetle opinii biegłego natomiast brak było podstaw do uwzględnienia wad w postaci zanieczyszczenia szyby przedniej oraz uszczelek szyby czołowej. Biegły nie stwierdził bowiem zanieczyszczenia oszklenia oraz uznał, że nie było konieczności wymiany tych uszczelek. W związku z powyższym należało uznać, zgodnie z opinią biegłego, że koszt usunięcia stwierdzonych wad prac lakierniczych oraz naprawczych wynosił 20.569,40 złotych. Jak wskazano powyżej koszt ten należało powiększyć o poniesione przez powoda koszty usunięcia wad w postaci popękania powłoki lakierniczej pod klamką drzwi przednich prawych oraz braku osłony płyty klamki zewnętrznej przedniej prawej w kwocie 1.129 zł. Łącznie zatem koszt usunięcia wad wynosił 21.698,40 zł.

Ponadto, powód domagał się zasądzenia kwoty 500 zł z tytułu zwrotu kosztu opinii technicznej. Podkreślić należy, że art. 361 k.c. wprowadza zasadę pełnego odszkodowania, przejawiającą się tym, że powinno ono odpowiadać wysokości doznanej przez poszkodowanego szkody i rekompensować uszczerbek w jego majątku. Podstawową funkcją odszkodowania jest zatem kompensacja w granicach adekwatnego związku przyczynowego. W ocenie Sądu roszczenie powoda o zwrot kosztów prywatnej opinii technicznej pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwanego. Opinia techniczna była niezbędna do określenia tego, czy prace wykonane przez pozwanego mają wady. Nadto, pozwoliły powodowi na określenie wysokości poniesionej szkody. Zauważyć należy, że powód nie posiada specjalistycznej wiedzy z zakresu techniki samochodowej i w związku jako laik nie był w stanie w sposób fachowy i kompleksowy określić jakości wykonanych przez pozwanego prac. Należy przy tym mieć na względzie, że większość stwierdzonych przez rzeczoznawcę wad znalazła potwierdzenie w opinii biegłego. Nadto, koszt wskazany przez biegłego jest tylko nieznacznie niższy niż określony przez rzeczoznawcę. Tym samym, w ocenie Sądu roszczenie powoda o zwrot kosztów opinii należało uznać za uzasadnione. Wysokość poniesionych kosztów powód wykazał za pomocą dowodu z dokumentu prywatnego w postaci faktury VAT.

Ostatnie z roszczeń powoda dotyczyło zwrotu kwoty 1.134 zł z tytułu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi na etapie przedprocesowym. Wysokość poniesionego wydatku powód wykazał przedstawiając fakturę VAT za wykonane prace. W ocenie Sądu powództwo w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie. Podkreślić należy, iż pomoc prawna udzielona powodowi na etapie przedprocesowym obejmowała tylko skierowanie do pozwanego przez pełnomocnika jednego wezwania do zapłaty z dnia 1 lipca 2020r. (k. 78). Wcześniej, od dłuższego czasu powód kierował do pozwanego samodzielnie sporządzone reklamacje i wezwania, w których określał stwierdzone przez siebie wady i formułował żądania. Pismo skierowane przez pełnomocnika nie zawierało pogłębionej argumentacji prawnej, lecz w zasadzie jedynie opis stanu faktycznego i sformułowanie żądania. Nie było przeszkód, by dysponując opinią techniczną M. H. wezwanie do zapłaty skierował do pozwanego sam powód, bez potrzeby angażowania do tego pełnomocnika. Zdaniem Sądu, w sytuacji, gdy wcześniej powód samodzielnie prowadził z pozwanym korespondencję, która nie przyniosła oczekiwanego skutku, jedynym rozwiązaniem było wniesienie pozwu. Nadto, kwota 1.134 zł za skierowanie tylko jednego wezwania do zapłaty wydaje się nader wygórowana.

Mając zatem powyższe na względzie, na podstawie art. 471 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 22.198,40 zł. Ponadto, na mocy art. 481 k.c. Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 21.069,40 zł od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty. Zważyć bowiem należy, że pismem z dnia 1 lipca 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni odszkodowanie za nienależyte wykonanie zleconych napraw w kwocie 21.272,03 zł, kosztów opinii technicznej w kwocie 500 zł i kosztów pomocy prawnej w kwocie 1.134 zł. Przedmiotowe wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 3 lipca 2020 roku. Zatem termin do zapłaty upłynął z dniem 10 lipca 2020 roku. Natomiast, od kwoty 1.129 zł powód domagał się zasądzenia odsetek od dnia wydania wyroku. Podkreślić należy, iż pismo powoda z dnia 14 czerwca 2021r. zawierające rozszerzenie powództwa zostało pozwanemu doręczone

najpóźniej 24 czerwca 2021 roku (vide: data nadania pisma stanowiącego odpowiedź na rozszerzenie powództwa), a zatem w dniu wydania wyroku roszczenie to niewątpliwie było już wymagalne.

W pozostałym zakresie na mocy powołanych powyżej przepisów a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c. i rozliczył je stosunkowo, uznając, że powód wygrał niniejszy spór w 92 %, zaś pozwany w 8 %. Na poniesione przez powoda koszty składały się: opłata sądowa od pozwu (1.146 zł), opłata od rozszerzanego powództwa (57 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika w stawce minimalnej zgodnie z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (3.600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz zaliczka na poczet opinii biegłego (1.500 zł) - łącznie kwota 6.320 zł, z czego - zgodnie ze wskazanym powyżej stosunkiem - powodowi należy się zwrot kwoty 5.814,40 zł. Natomiast, pozwany poniósł koszty w postaci opłaty za czynności fachowego pełnomocnika w stawce minimalnej (3.600 zł) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł) tj. w kwocie 3.617 zł, z czego przysługuje mu od przeciwnika zwrot kwoty 289,36 zł. Po wzajemnym skompensowaniu kosztów powodowi należy się od pozwanego zwrot kwoty 5.525,04 zł.

Nadto, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3, art. 8 ust.1 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściąganie od stron w stosunku, w jakim przegrały niniejszy spór nieuiszczonych kosztów opinii biegłego. Zważyć należy, iż łączny koszt opinii biegłego wyniósł 5.964,49 zł, przy czym do kwoty 1.500 zł został sfinansowany z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową. W związku z tym do rozliczenia pozostawała kwota 4.464,49 zł, z czego powód powinien uiścić kwotę 357,15 zł, a pozwany kwotę 4.107,33 zł.